

אין דורשין פרק שני חגיגה

(א) ונחישין נמי אמרין לקולא רשי" בשנת קנ"א. ד"ה ושמואל (ג) [גדה ג'ג]. (ב) [מוספתא פ"ג, ד] מי כפי המשויות להרמ"ם כפי דסנהדרין כהוה שפלי (א) אר"ג פ"ד וע"ש דלמ"ה כסא אלע"ט בן אביה (ו) נשי רשי" דסנהדרין לא. ד"ה יש (ה) [ג'ג ויפא ה']. (ז) מפתח (ח) כה"ס על (י) [שנת קמ"ז].

תורה אור השלם

1. והא"ר יק"ה תורה ודבריה חושך על פני התורה ורח"א אלהים מרחפת על פני ברייתא: בראשית א ב
2. ויאמר אלהים יחי קרע בנתוך הפנים ויהי מבריל בין מים למים: בראשית א 1
3. אל תתן את פיך לחטאי את בשרך ואל תאמר לפני ה' פלאך כי שגגה היא קולך יקצץ האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך:
4. שובו בנים שובבים נאם יי? כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: ירמיהו ג ד
5. ביום טובה יהיה טובה ויבום קרע ראה גם את זה לעומת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאונק:

6. תחת תבתיכם משנה וקלמה ירו' ותקם לבן בארצם משנה ירשי שמחת עולם תודיה לקח: ישעיהו ט א
7. יחשו רדפי ואל אבישה אני יחתי המה ואל אחתה אני קבאי עליהם יום קרע ומשנה שברון שקרם: ירמיהו יז יח
8. לא יערכנה וקב תוכיבית ותקדנה פלי:
9. אין שלום אמר יי לרשעים: ישעיהו מח כב
10. כי אם תבטי בנתך ותרבי לך בירת נבתי עונך לפני נאם ארמין אלהים: ירמיהו ב כב

גליון הש"ס

גמ' וחישינן שפא באמבטי עיברה. מנין משנה למלך פמי' מה' ארומה הלכה ד פמי' מה' אר' ה' ג' י:

מוסף רש"י

ונוחין לאבדן ככלי זכוכית. לא שאין להם מקנה (יש להם מקנה להמין ולמור ולעשות מהן לון אלף שפספדין לשמן לין ממקיימן [סנהדרין א,א].

רבינו חננאל

דכיון דהוא למטטרון דאמריהבא ליה רשותא חדא שעתא למיתב למכתב וכותא דישראל אפר גמירי דלמלעה באותו מקום אין שם ישיבה שפא שתי רשויות הן. יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חרן מאלישע אחר שגלוי ודוע לפניו שאינו חרן בתשובה שלמה לעולם. שילוי היה חרן לא היה נטרד שאין הפרגוד נעלית בפני בעלי תשובה מיד מחיה למטטרון שתי פולסי נדרא.

יכול אני לנעול. שהיה צקי בהטייה זו נמי נעלית כן: באמבטי. כלי שרומחין בו כל הגוף וי"ל שהטיח שם אדם שכנת זרע ונכנס במעיה: מעיקרא. כשילאת מן האדם: מאין ולאין. מאין תנא ואין לך טרוד: לופה הייסי. מתכונן צמעה צמעה: מאין צייתן. במקום צינורן מקום קשרי.

כפת חרקים לוחמין של גשר זו אלל זו כשמסדרין לוחמין של גשר זו אלל זו אי אפשר שלא תהא ריוח צינתים וכן גלימין וכן כסי: סחופין. כפופין: אחר קיץ בניטעות. קלקל ועוית כנכנס לפרדס ומקצץ הנטיעות. ולפי שדימה אומן צמחלת הדברים לנכנס לפרדס נקט לשלל דקיץ בניטעות: לא מעידיה לא גרסינן: לא עורף. דככל דליה יש להם פנים: עיפוי. עיפות: פולסי. מכת מקל בטטואלד"י: פוגלא. ננון: ממשלה. ערוגה: ונוחין לאבדן. על ידי שמה:

רבי יהושע לתלמידיו עדיין בן זומא מבחויץ מכדי ורוח אלהים מרחפת על פני המים אימת הוי ביום הראשון הברדלה ביום שני הוא דהואי דכתוב ויהי מבריל בין מים למים וכמה אמר רב אחא בר יעקב כמלא נימא ורבנן אמרי כי גודא דגמלא מר זוטרא ואיתימא רב אסי אמר כחרי גלימי דפריסי אהרדי ואמרי לה כחרי כסי דסחיפי אהרדי אחר קיצין בנטיעות עליו הכתוב ואמר אל תתן את פיך לחטאי את בשרך מאי היא הוא מיטטרון דאתיהבא ליה רשותא * למיתב למיכתב זכוותא דישראל אמר גמירא * דלמעלה לא הוי * לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי שמא חס ושלום ב' רשויות * הן אפקוהו למיטטרון ומחיהו שיתין פולסי דנורא א"ל מ"ט כי חזיתיה לא קמת מקמיה איתיהיבא ליה רשותא למימחק זכוותא דאחר יצתה בת קול ואמרה * שובו בנים שובבים חוץ מאחר * אמר הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתנהי בהאי עלמא נפק אחר לתרבות רעה נפק אשכח זונה תבעה אמרה ליה ולא אלישע בן אביה את * עק פוגלא ממישרא בשבת ויהב לה אמרה אחר הוא שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה א"ל מאי דכתיב * גם את זה לעומת זה עשה האלהים אמר לו כל מה שברא הקב"ה * ברא כנגדו ברא הרים ברא גבעות ברא ימים ברא נהרות אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא ברא צדיקים ברא רשעים ברא גן עדן ברא גיהנם כל אחד ואחד יש לו ב' חלקים אחד בנגן עדן ואחד בגיהנם וזה צדיק נטל חלקו וחלק חברו בנגן עדן נתחייב רשע נטל חלקו וחלק חברו בגיהנם אמר רב משרשיא מאי קראה גבי צדיקים כתיב * לכן בארצם משנה יירשו גבי רשעים כתיב * ומשנה שברון שברם שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה מאי דכתיב * לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז אמר לו * אלו דברי תורה שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז * ונוחין לאבדן ככלי זכוכית * אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא מה כלי זהב וכלי זכוכית * אע"פ שגשברו יש להם תקנה אף ת"ח אע"פ שסרה יש לו תקנה אמר לו אף אתה חוזר כך אמר לו * כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר ת"ר מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו * אמר לו מאיר חוזר לאחרך שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת א"ל אף אתה חוזר כך א"ל ולא כבר אמרתי לך כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר תקפיה עייליה לבי מדרשא א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר לו * אין שלום אמר ה' לרשעים עייליה לבי כנישתא אחריתי א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר לו * כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני עייליה לבי כנישתא אחריתי א"ל לינוקא

ומחיהו שיתין פולסי. להודיע * לו שאין יכולת למטטרון יותר מאחריני: שובו בנים שובבים. צירושלמי מפרש למה ארבע לו כך ואיכא טפי מקרלות שורש והיה הורג * דוברי דברי תורה ואמר כל תלמיד דהוה חמי ליה הוה קטיל ולא עוד

דהוה על לבית ועדא הוה חמי עטילא קמיה סופרא ולמך מאן אלו עבדין הכא כו' כיון דהוה שמעין ליה שצקין ואזלין וקאמר ליה ר"מ מאי דכתיב * (וה' צירך) את כל אשר לאיוז למשנה (איוז מצ) ואמר לו שפכל לו ממונו והוא השיב שר"ע דרש ליה צכות מצות ומעשים טובים צרכ מראשיתו ומייתי ליה טוב אחרית דבר מראשיתו ודרש ליה ר"מ לאדם שהוליד צנים בילדותו ומתו וצוקנותו הוליד ונתקיימו ואמר לו ר"ע רבך לא כך דרש אלא טוב אחרית דבר שהוה טוב מראשיתו וצין הוה המעשה אציה אזי הוה מגדולי ירושלים וציוס שזא למהולי קרא לכל גדולי ירושלים והושעין צרות אחד ולר"א ולר' יהושע צמקוס אחר מן דלכלין ושמין שרין מטפחין ומרקדים אמרי עד דאלין עסקין דידיהו נעסקו דידין יצזו ונתעסקו דצדרי תורה ירדה אש מן השמים והקיפה אותן אמר לון אציה אלא גברין מה צמתם לשרוף צמתי אמרו לו ח"ו אלא יושעין סיינו וצחיהו דצרי תורה מתורה לנציאים ומנציאים לנכזבים והוי הדברים שמחים כמתינתן מסיני לא צאש נתנו אמר הואיל וכן כהה של תורה אש יתקיים הנה הזה לתורה אני מפרשו ולפי שלא היטה כוננו לשמים לנפיק לא נתקיימו צו וצמקוס שיש צמקוס שלנו אחורי הפגודים לא שם מלאחורי בית קשיה הקדשים עוד איתא התם שהיה רוכב ציוה"כ שחל להיות צצמת ושמע כו' ומייתי הוה דפרק קמא דקדושין (דף לג:) שראה * (ש) אחד שנטל הצנים ושילת את האש וכי אייתי נפל ומת ולא היה דורש כו' יעקב כדמייתי התם ועוד איתא שראה לשון רבי יהודה הנחמוס נתון צפי כלז והיינו דצבר דכדקדושין ורבי נתן אומר כשהיתה אמו מעוצרת ממנו עצרה לפני ע"ז והריחה מאותו המין ואכלה והיה אותו המין * (ש) מזדעזע צנופה * כעכאל ולצוסוף חלה מתנוגה ואמרו לו לר"מ רבך אצאיש אול גציה לצקרת'י וא"ל חוזר כך אמר אי הדננה מתקצלין אמר ליה והכתיב (תהלים ז) משז אנוש עד דכא ותאמר שזבו בני אדם צכה אלישע ונפטר א"ר מאיר דומה שמתוך משונה נפטר רבי מן דקבוציה ירדה אש מן השמים ושרפה את קברו ואמרו ליה לרבי מאיר ה' קיבאר דרבך אייקד מה עבר אחא וקא פריס: (ש) בא"ד טוב ה' לכל ואש לא ג'ג' ומייתי יגאל נמק: (ב) בא"ד אמרו ליה לר"מ אין אמרין וכו' אמר לון אנא מיקרב לרבי קדמי:

שדומה ללילה והיה צדוקר לעולם הצא אש יגאלך טוב יגאל זה הקדוש צדוק הוא שנאמר טוב ה' לכל (תהלים קמה) * יגאל ואש לא יספוך לגאלך וגאלתך אנכי אמרו ליה * אין [אמרין] לך צהייה עלמא למאן את צעי למקדשה קדמימא לאצור או לרבך אמר לון מיקרב לרבי קדמי וצתך כן לאצא א"ל ושמעין לך א"ל ולא כן תנינן * מנילין מיק הספר עס הספר מנילין אלישע צכות מורחו: הא

א [מיי] פ"ח מהלכות יסודי
המורה הלכה יאן:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אינו מורפת דלמא מעיקרא נמי ויהי: (ב) שם דלמיהבא ליה רשותא חדא שעתא ביורא למיתב ולמיתב וזכותא: (ג) שם שפא חס ושלום חמי רשויות יש בשמיים מיד אפקוהו: (ד) שם חוץ מלמך שירע כבודי ומרד בי אמר הואיל ואיטריד כו' למיכתי רעה אשכח פליל ומיכתי נפק נמקין: (ה) שם בן אציה את ששמך יצא בכל הארץ עק פוגלא: (ו) שם כל מה שצמח הקציה בעולמך צמח כנגדו: (ז) שם לאצדן ככלי זכוכית י"ב פ"ח א"ל אלהים אפילו ככלי חרס אבל ר"ע כו' (ח) שם וכלי זכוכית הללו אע"פ שגשברו: (ט) שם כל אמר לו והלא כתר שמעתי: (י) שם ללמוד תורה מפיו כיון שהגיע לחחום שבת אמר לו מלך: (יא) תוב ד"ה ומיחוי וכו' להודיע שאין לו יבולת יותר מאחריני כ"ל: (יב) ד"ה שובו בנים שובבים הורג רבי מורה ואמרין כל תלמיד דהוה חמי ליה משבח באוריימא הוה קטיל ולא עוד אלא דהוה ע"ו וכו' קמי ספירא והוה אמר מאן אלין יתבין עבדין הכא כו' וביין דהוה שמעין בן הוון שבקין ליה ואזלין לון וקאמר ליה לרבי מאיר וכו' שר' עקלא דרש ליה וה' ברך את איוב מראשיתו צכות מצות ומעשים טובים שהיו ביה מראשיתו ומייתי ליה טוב אחרית דבר רבי אלא טוב אחרית דבר שהוה טוב מראשיתו וציוס שזא למהולי קרא לכל גדולי ירושלים והושעין צרות אחד ולר"א ולר' יהושע צמקוס אחר מן דלכלין ושמין שרין מטפחין ומרקדים אמרי עד דאלין עסקין דידיהו נעסקו דידין יצזו ונתעסקו דצדרי תורה ירדה אש מן השמים והקיפה אותן אמר לון אציה אלא גברין מה צמתם לשרוף צמתי אמרו לו ח"ו אלא יושעין סיינו וצחיהו דצרי תורה מתורה לנציאים ומנציאים לנכזבים והוי הדברים שמחים כמתינתן מסיני לא צאש נתנו אמר הואיל וכן כהה של תורה אש יתקיים הנה הזה לתורה אני מפרשו ולפי שלא היטה כוננו לשמים לנפיק לא נתקיימו צו וצמקוס שיש צמקוס שלנו אחורי הפגודים לא שם מלאחורי בית קשיה הקדשים עוד איתא התם שהיה רוכב ציוה"כ שחל להיות צצמת ושמע כו' ומייתי הוה דפרק קמא דקדושין (דף לג:) שראה * (ש) אחד שנטל הצנים ושילת את האש וכי אייתי נפל ומת ולא היה דורש כו' יעקב כדמייתי התם ועוד איתא שראה לשון רבי יהודה הנחמוס נתון צפי כלז והיינו דצבר דכדקדושין ורבי נתן אומר כשהיתה אמו מעוצרת ממנו עצרה לפני ע"ז והריחה מאותו המין ואכלה והיה אותו המין * (ש) מזדעזע צנופה * כעכאל ולצוסוף חלה מתנוגה ואמרו לו לר"מ רבך אצאיש אול גציה לצקרת'י וא"ל חוזר כך אמר אי הדננה מתקצלין אמר ליה והכתיב (תהלים ז) משז אנוש עד דכא ותאמר שזבו בני אדם צכה אלישע ונפטר א"ר מאיר דומה שמתוך משונה נפטר רבי מן דקבוציה ירדה אש מן השמים ושרפה את קברו ואמרו ליה לרבי מאיר ה' קיבאר דרבך אייקד מה עבר אחא וקא פריס: (ש) בא"ד טוב ה' לכל ואש לא ג'ג' ומייתי יגאל נמק: (ב) בא"ד אמרו ליה לר"מ אין אמרין וכו' אמר לון אנא מיקרב לרבי קדמי:

לעזי רש"י

בשטוארד"י. מקלות.